

תת"ע (עכו) 3838-12-24 - מדינת ישראל נ' מהראן תיתי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3838-12-24 מדינת ישראל נ' תיתי
תיק חיזוגנו: 90527808647

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מראשימה-משיבה
נגד מדינת ישראל

נאשם- המבקש
מהראן תיתי

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לבטל פסק הדין שניתן בהיעדרו ביום 23.4.25.
2. נגד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה מיום 24.9.23 של נהיגה ברכב במהירות של 142 קמ"ש, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בניו בה מותרת מהירות מירבית 90 קמ"ש בנגד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.
3. ביום 23.4.25 התקיימה ישיבת הקראיה, לאחר שנדחתה לצורך קבלת הוכחת זימון לבקשתו, אליה ביקש לא להתיצב על אף שזומן כדין, כעולה מאישור המ司ירה בתיק ובהתקאם, ניתנה החלטה, לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982, לפיה המבקש מודה בכל העובדות הנטעןות בכתב האישום והרשעתו בהן. בהתאם לכך, המשיבה הציגה את גילוון הרשעותיו הקודמות של המבקש שלחוותנו 26 הרשעות קודומות, לרבות עבירות דומות, כאשר הוא נוהג משנה 2010, ונגזרו עליו פסילה לחודשים, קנס בסך 1,500 ל"נ ופסילה מותנת לתקופה של חודשים למשך שנתיים.

4. ביום 19.7.25 הוגשה הבקשה דין, בה טען המבקש כי לא קיבל זימון לדין ונודע לו על הכרעת הדין וגורר הדין רק לפני תקופה קצרה, כאשר נוצר ע"י משטרת ישראל בבדיקה שגרתית. לטענת המבקש אישור המ司ירה חזר עם חותמת של "העתיק מקום מגורי", אך המבקש מאזור שנולד לא העתיק מקום מגורי והוא מתגורר עם בני משפחתו בכפר בענה, בכתבobot הנזכרת

באישור המסירה. המבוקש מכחיש את ביצוע העבירה וטען כי הוא שומר חוק וביפוי טענות אובייקטיביות כנגד ההחלטה גזר הדין וברשותו סיכוי הגנה טובים אשר כלל והיה מזמין לדין, היה מתיצב ותוצאת הדין הייתה שונה. לטענת המבוקש, הוא זכאי על פי דין לקבל את יומו בבית משפט להוכחת חפותו וגם אם יורשע, יש להשית עליו עונש מידתי אחר. על כן מבקש לבטל את גזר הדין, לעכב את ביצועו עד למועד שיקבע לדין ולתת לו את יומו בבית משפט.

5. תגובת המשפט הוגשה ביום 4.8.25, בהתאם להחלטתי, בגדירה טענה כי זימון לדין נשלח למבקש טרם הדיון ביום 5.2.25, אך המבוקש עשה דין לעצמו ובחר לא להתיצב לדין. כמו כן, אין בבקשתו עילה המצדיקה את מתן הסעד המבוקש.

6. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

7. בהתאם לסעיף 130(ח) לחס"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקתiae להטίצבותו לדין או גרים עיונות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01, איטליה נ' מ"י, נז(6) 793; רע"פ 13/7709, סאסי נ' מ"י, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחס"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא הנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדין בבקשתה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמה התובע.

8. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 סמיימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליוםו בבית המשפט, ואולם הזכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיאצבות של אדם בדיון אליו זימן כדיין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שאரע בעניינינו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקתiae להטίצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיונות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

9. לפי תקנה 44א לתקס"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא בדיון, מקרים "חזקת מסירה" ורואים אותו כמי שהגיע למעןו תוך 15 יום מיום שנשלחה; קרי משאכיחה המאשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדיין, חזקה שההודעה נשלחה כדיין כאשר על הנמען מוטל הנטול להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאין תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 بولנדי נ' מ"י, [నבו] מיום 21.5.17; עפ"ת (ח') 18-03-03, אפקטיין נ' מ"י, [నבו] מיום 25.4.18; רע"פ 106/15 עוז קרייב נ' מ"י, [ນבו] מיום 18.3.18; עפ"ת 19-02-02 סוויטי נ' מ"י מיום 16.5.2019 [ນבו]).

10. עיין באישור המסירה הסרוק בתיק, מעלה כי זימון לדין נשלח למעןו של המבוקש, על ידי

מציאות בית המשפט ונמסר לידי הנמען הרשם, קרי לבקשת עצמו, ביום 5.2.25 בבומו וקבלת דבר הדואר אושר בחתימתו. בנסיבות אלה, המבקש לא הפריך את חזקתו המסירה ולא עמד בנטול ההוכחה הנדרש בכך לשכנע כי לא קיבל את הדואר מסיבות שאין תלויות בו ומשכך, הנסי מוצאת את המבקש כמי שידע על הדיון מבלי שהציג כל סיבה מוצדקתiae*הтиיצבותו* לדיוון. בנסיבות אלו גם הטענה כי נרשם על גבי אישור המסירה (שהלא על בסיסו נשפט המבקש בהעדרו) אינה רלוונטית.

11. כמו כן, ניתן לבטל פסק דין, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקתiae*הтиיצבותו* של המבקש בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיות דין (בע"פ 6165/17 סעדה נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] 24.4.2018). בכלל, ביטול פסק דין שניית בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיות דין העשה לאחר שהציג על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוכנות פסק דין (בע"פ 2575/17 גיאר נ' מדינת ישראל [公报] 6.9.2017); בע"פ 8626/14 מוחמד סמאраה נ' מדינת ישראל (10.2.2015); בע"פ 1911/18 עמיד ניש נגד מדינת ישראל [公报] מיום 27.5.2018).

12. בבקשת לבטל פסק הדין, טוען כי המבקש לא ביצע את העבירה בה הורשע וכי בפיו טענות הגנה טובות, אך מבלי לפרטן ולא הוציא ولو שיקול אחד העשו להביא לשינוי תוכנת הכרעת הדין או גזר הדין. בע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (公报 25.3.2018) נקבע לעניין זה כי: "טענות כליליות וסתמיות בדבר קיומו של עיות דין, מבלי להניח תשתיית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, כלל, לבטולתו של פסק הדין, בעילה זו. על כל הטעון לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לבטל פסק דין שניית בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענותו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה".

13. זאת ועוד, addCriterion כי לא נגרם לodesk¹ עיות דין גם בעניין העונש שהוטל עליו, שכן העונש הולם את חומרת העבירה שביצע ואת נסיבותיו האישיות ואינו חריג ממתחם הענישה (ראו: בע"פ 9811/09 שרון סמיימי נ' מדינת ישראל (公报 29.12.2009) והאזכורים שם).

14. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחתת. ככל והירבון עליו הוריתי הופקד וההליכים עוכבו, אני מורה על חידוש ההליכים בתקח החל מהיום והשבת העירבון לידי המבקש בכפוף לכל דין.

ניתנה היום, י"ב אב תשפ"ה, 06 אוגוסט 2025
בהעדר הצדדים.